

Ankestyrelsen

NYT

NYT FRA ANKESTYRELSEN NR. 4 JUNI

2010

	Side
Hvornår er overgreb på arbejdspladsen en psykisk arbejdsskade?	2
Børnesager i Ankestyrelsen og hos Kammeradvokaten	4
Fertilitetslæger skal sige nej til uegnede forældre	8
Revalidering – blandt viften af tilbud	11
Beretninger fra 2009	15
Organisationstilpasning og kontornavneskift	18
Nye Principafgørelser	19

Hvornår er overgreb på arbejdspladsen en psykisk arbejdsskade?

En del ansatte oplever trusler, vold og krænkelser på deres arbejdsplads. Ankestyrelsen har stor fokus på psykiske skader. Derfor har vi i juni 2010 udsendt tre nye Principafgørelser, hvor vi tager stilling til, hvornår en psykisk skade kan anerkendes som en arbejdsulykke.

Af specialkonsulent Lone Srømgren, Ankestyrelsen

Vurderingen af en psykisk skade

I 3 nye Principafgørelser, 125-10, 126-10 og 127-10, har Ankestyrelsen listet en række momenter, som kan indgå i vurderingen af, hvornår en hændelse/påvirkning er egnet til at medføre en psykisk skade.

Både i tidligere og i de nye Principafgørelser har vi lagt vægt på,

- om der er tale om en overfusning eller en trussel,
- om den, der fremsætter truslen er kendt for at gøre alvor af sine trusler
- om der er tale om en indirekte eller direkte konfrontation,
- om forløbet er kontrolleret eller kaotisk,
- om der er opbakning fra kolleger eller tilskadekomne er alene.

I Principafgørelse 127-10 har Ankestyrelsen desuden lagt vægt på,

- om tilskadekomne, som fagperson har et beredskab i kraft af uddannelse eller erfaring, til at håndtere hændelsen/påvirkningen.

Hvordan reagerer vi – på arbejde og privat?

Når vi er på arbejde, har vi et beredskab i kraft af uddannelse og erfaring i forhold til det område, vi arbejder med. Arbejder man i et miljø, hvor håndtering af konfliktsituationer er en del af jobbet, har man opnået et professionelt "filter", som lægger en faglig distance i forhold til optrappede konflikter og ubehagelige situationer.

Det betyder, at "privatpersonen" kan opleve en hændelse som krænkende og stærkt ubehagelig men, at "fagpersonen" ikke vil blive berørt af den samme hændelse i nær samme grad, så længe det foregår på arbejdspladsen.

Elev i 4. klasse ramte pædagogmedhjælper i ansigtet

I Principafgørelse 127-10 var et barn i 4. klasse i en konfliktsituation og stod med ryggen til en pædagogmedhjælper. Barnet slog bagud med armene, og pædagogen fik et slag i ansigtet.

Ankestyrelsen vurderede, at barnet var i affekt, og at slaget ikke kunne tages som et udtryk for, at barnet vil ramme pædagogmedhjælperen med vilje. Derfor anså Ankestyrelsen ikke hændelsen for egnet til at medføre en psykisk reaktion, og hændelsen blev afvist som en arbejdsskade. Det indgik i vores vurdering, at pædagogmedhjælperen havde arbejdet med børn siden 2002 og på den baggrund havde et beredskab i forhold til at tackle situationen.

Definition på vold

En handling, der kan defineres som "vold" kræver, at der er fortsat til legemsbeskadigelse. Det kan være svært at vurdere, om der er tale om vold i situationer, hvor en ansat arbejder med udad reagerende klienter, patienter eller med børn.

Psykisk skade efter fysisk vold

Der er ingen tvivl om, at en ansat, der udsættes for fysisk vold, også kan have fået en psykisk skade, der kan anerkendes som en arbejdsskade

Det har Vestre Landsret for nylig slået fast i en anden sag. Her anerkendte retten, at det var en arbejdsskade, da en lærer fik et psykisk chok efter et knytnæveslag i ansigtet af et barn på 9 år.

Fortsat fokus på psykiske arbejdsskader

Ankestyrelsen har fortsat stor fokus på skaderne og arbejder på flere udmeldinger til afklaring af praksis på området.

Læs Principafgørelserne på www.ast.dk >>

Børnesager i Ankestyrelsen og hos Kammeradvokaten

Der er stor forskel på, hvordan en jurist hos Ankestyrelsen og hos Kammeradvokaten arbejder med sagsbehandling i forbindelse med anbringelser af børn og unge uden for hjemmet. Forskellen er også tydelig, når sagen skal afgøres ved henholdsvis et møde i Ankestyrelsens lokaler og i en retssal. Det fandt jeg hurtigt ud af, da jeg var udstationeret et år hos Kammeradvokaten. Mit primære arbejdsområde var sager om tvangs-mæssig anbringelse af børn og unge uden for hjemmet ved de forskellige byretter. Dette uanset, at jeg ikke førhen havde arbejdet med det område i Ankestyrelsen.

Af fuldmægtig Elise Quaade, Ankestyrelsen

Børnesager i Ankestyrelsen

I Ankestyrelsen behandler vi blandt andet klager over afgørelser truffet af en kommunes børn og unge-udvalg om, at et barn eller en ung skal anbringes uden for hjemmet uden samtykke. Det er den, der har forældremyndigheden eller den unge over 15 år, der kan klage. Klager kan også dreje sig om afgørelsen om fx overvåget samvær eller begrænsning i kontakten mellem forældremyndighedsindehavere og barnet eller den unge.

Ankestyrelsen indhenter oplysninger fra kommunen om forældre og barnet eller den unge. Dette er blandt andet oplysninger fra skoler, institutioner samt resultatet af undersøgelser, som forældremyndighedsindehaverne og barnet eller den unge har gennemgået. De væsentligste oplysninger sender vi til parterne eller deres advokat en uge før ankemødet.

Alle afgørelser i børnesager træffes på et ankemøde. Et ankemøde er betegnelsen for den instans i Ankestyrelsen, der afgør klagesagerne. Møderne er ikke offentligt tilgængelige. Et ankemøde har en domstolslignende sammensætning, men er ikke underlagt de samme regler som i retssager.

Almindeligvis deltager 5 personer i et ankemøde:

- to beskikkede "læggdommere", som er indstillet af LO, DA, FTF, KL og DH og udpeget af Socialministeren,
- to jurister fra Ankestyrelsen, hvoraf den ene er formand for ankemødet,
- en børnepsykiater, som vejleder de beskikkede medlemmer og juristerne fra Ankestyrelsen, men ikke har stemmeret ved afgørelsen.

Afgørelsen træffes på mødet ved almindeligt flertal. Hvis stemmerne står lige, er formandens stemme afgørende.

Parterne kan udtale sig under ankemødet

Forældremyndighedsindehavere og unge over 15 år bliver inviteret til at deltage i mødet i Ankestyrelsen, hvor de får mulighed for at udtale sig om sagen og give deres mening til kende. Forældremyndighedsindehavere og unge over 15 år er parter i sagen og har derfor mulighed for at få beskikket en advokat til mødet.

Hvis sagen handler om et barn, der er fyldt 12 år, bliver barnet inviteret til at komme ind i Ankestyrelsen og fortælle, hvad barnet synes om situationen og den foranstaltning, som afgørelsen vedrører. Barnet bliver inviteret til at komme, inden ankemødet går i gang, og vil derfor ikke komme til at møde sine forældre personligt på Ankestyrelsens område.

Forældremyndighedsindehavere møder typisk op til mødet med en advokat og/eller en bisidder. Forældremyndighedsindehavere kan også vælge ikke at møde op, men sende deres advokat. De unge kommer typisk med deres kommunale sagsbehandler, en plejeforælder eller en ansat fra den institution, hvor de bor.

Det er vigtigt for Ankestyrelsen, at mødet med såvel den unge som forældremyndighedsindehaverne forgår i en så uformel stemning, som det nu engang er muligt. Vi er bevidste om, at det er vigtigt, at den unge, men også forældremyndighedsindehaverne forlader Ankestyrelsen med en følelse af, at der er blevet lyttet til dem.

Når selve sagen skal drøftes og afgørelsen træffes, må kun de beskikkede medlemmer, de ansatte fra Ankestyrelsen og den lægefaglige konsulent være til stede. Forældremyndighedsindehavere og 15-årige får et brev med afgørelsen inden for en uge efter ankemødet.

Herefter kan forældremyndighedsindehavere eller den unge vælge at påklage vores afgørelse til domstolene. Hvis det sker overgår sagen til Kammeradvokaten, der er statens advokat. Sagerne behandles i byretten med ankeadgang til Landsretten. I 2009 blev lidt over halvdelen af alle afgørelser om børnesager påklaget til retten.

Børnesager ved domstolene

Banen er helt anderledes kridtet op i en retssal, hvor retsplejelovens regler for behandlingen ved domstolene skal anvendes. Sagerne bedømmes af en juridisk dommer og to sagkyndige dommere med særlig indsigt i børns forhold.

Som advokatfuldmægtig hos Kammeradvokaten repræsenterede jeg Ankestyrelsen, som var den sagsøgte part i sagen. Ankestyrelsen var nu blevet min klient.

Inden retsmødet udarbejder Kammeradvokaten på baggrund af de oplysninger, som Ankestyrelsen har lagt vægt på, en redegørelse, der beskriver sagens fakta og omstændigheder. Kammeradvokaten indhenter også nye oplysninger fra kommunen vedrørende forældremyndighedsindehaverens og barnets eller den unges forhold. Redegørelsen og sagens akter bliver i god tid før hovedforhandlingen sendt til retten og parternes advokater.

Retsmødernes forløb

Retten afsætter typisk en halv dag til at behandle en børnesag. Forældrene møder næsten altid, mens det er mere typisk, at den unge på 15 år eller derover lader sig repræsentere ved en advokat. Børn under 15 år er ikke parter i sagen og bliver ikke indkaldt af retten.

Retsmøderne er som udgangspunkt offentlige, og jeg oplevede hyppigt, at familie-medlemmer, bisiddere eller bekendte overværede sagerne. Endvidere beder Kammeradvokaten om, at sagsbehandleren fra kommunen møder til hovedforhandlingen.

Kort fortalt begynder retssagen med, at parterne nedlægger deres påstande. Det er ikke usædvanligt, at forældre, der har fælles forældremyndighed, men ikke er samboende, har forskellige holdninger til, om barnet eller den unge skal være anbragt uden for hjemmet. Det kan også være, at den unge over 15 år har en anden holdning til anbringelsen end forældremyndighedsindehaverne.

Herefter gennemgår Kammeradvokaten redegørelsen ved at fremhæve de vigtigste forhold i sagen.

Parterne har efterfølgende mulighed for at afgive forklaring for retten, hvilket de næsten altid benytter sig af. Parterne bliver pålagt at tale sandt, og dommeren sørger for at holde sagen "på sporet" under bevisførelsen. Stemningen er meget formel, men retten er generelt opmærksom på, at det er en retssag, som berører de implicerede parter dybt.

Til sidst procederes sagen. Det betyder, at parternes advokat (er) og Kammeradvokaten forklarer, hvorfor de mener, at Ankestyrelsens afgørelse er korrekt eller forkert, herunder om de juridiske betingelser for en tvangsmæssig anbringelse eller en anden foranstaltning er opfyldte.

Der afsiges typisk dom efter en uge. Ved dommen bliver Ankestyrelsens afgørelse enten stadfæstet, ændret eller ophævet.

Sagens parter har mulighed for at anke dommen til Landsretten inden for 4 uger. I 2009 blev ca. 40 procent af Byretternes domme i børnesager indbragt for Landsretten.

Stor forskel fra ankemøde til retssal

Retssalen var en helt ny verden for mig, selvom jeg efterhånden har været jurist i mange år. En hovedforhandling kan på flere måder sammenlignes med en eksamen. Du har forberedt dig, du kender emnet godt, men der dukker løbende mange uforudsete spørgsmål og situationer op, som du hurtigt skal tage stilling til. I modsætning til mange andre jura-jobs er du alene "ude i marken", og der er ikke tid til lange tænkepauser, hvis modpartens advokat begærer noget, som du bør protestere imod. Samtidig er det også en stor personlig tilfredsstillelse, når tingene går godt.

Fælles for arbejdet med børnesager

Menneskeligt brugte jeg en del energi på vænne mig til at arbejde professionelt med et område, hvor sagerne er så alvorlige og følelsesmæssigt tunge for de involverede parter.

Jeg lærte hurtigt, at almindelig menneskelig forståelse og god tone er vigtige redskaber, når man møder mennesker, som har det meget svært.

Fertilitetslæger skal sige nej til uegnede forældre

Det er fertilitetslægen, som skal vurdere, om en kvinde eller et par er egnet som forældre, hvis de ønsker behandling med kunstig befrugtning. Lægen skal afvise behandling med kunstig befrugtning, hvis parret eller kvinden er uegnede som forældre. Hvis lægen afviser at indlede behandling med kunstig befrugtning på grund af tvivl om forældreegnethed, kan parret/kvinden klage til Ankestyrelsen.

Af specialkonsulent Jytte Eline Falk-Lorenzen, Ankestyrelsen

Fertilitetslæger har et ansvar

Behandling med kunstig befrugtning skal ikke medvirke til, at der fødes børn, hvor man på forhånd kan vurdere, at barnets opvækstvilkår vil blive så vanskelige, at barnet får brug for ekstraordinær støtte eller eventuelt skal anbringes uden for hjemmet.

Den ansvarlige fertilitetslæge skal derfor i et vist omfang tage stilling til, om en enlig kvinde eller et par er egnede som forældre eller ej, før behandling kan tilbydes.

Lægen skal foretage en samlet vurdering af kvindens/parrets samlede forhold, hver gang han/hun tilbyder behandling.

Hvordan vurderes uegnethed hos mulige forældre

I bekendtgørelse om vurdering af forældreuegnethed i forbindelse med behandling med kunstig befrugtning, er det beskrevet, hvilke forhold lægen kan lægge vægt på i sin vurdering.

- misbrugsproblemer hos kvinden eller parret
- kvindens eller parrets mentale tilstand, der kan få betydning for omsorgsevnen for et kommende barn,
- forhold, der kan bevirke en anbringelse af barnet uden for hjemmet,
- om den ene eller begge kommende forældre allerede har et barn, der er anbragt uden for hjemmet.

Bekendtgørelsen beskriver også, at lægen ikke må give afslag på behandling med kunstig befrugtning på grund af kvindens eller parrets racemæssige, religiøse, etniske eller lignende forhold.

Klage til Ankestyrelsen

Siden 1. januar 2007 har det været muligt at klage til Ankestyrelsen, hvis en læge har afvist at indlede behandling med kunstig befrugtning. Ankestyrelsen har indtil videre kun behandlet få af disse sager.

Ankestyrelsen var enig i lægens afslag

Eksempel 1: En kvinde havde siden skolealderen haft symptomer på ADHD. Hun havde svært ved at tænke rationelt og reflektere, og der var bevilliget bo-støtte for at kunne strukturere hverdagen. Manden havde afsonet flere fængselsdomme, bl.a. for vold. Ankestyrelsen var enig i fertilitetslægens afslag. I afslaget lagde vi vægt på en samlet vurdering af parrets forhold.

Eksempel 2: En kvinde havde i forvejen 3 børn. Det ældste barn var frivilligt anbragt uden for hjemmet. Det mellemste barn boede hos sin biologiske far. Det yngste barn boede hos kvinden. Kvinden havde det i perioder psykisk dårligt, hendes voksentilværelse var præget af mange skift i forhold til arbejde, partner og bolig. Hun havde tidligere givet udtryk for, at hun ikke kunne magte at have de to yngste børn boende hos sig på samme tid. Mandens forhold var ikke beskrevet.

Ankestyrelsen vurderede, at beslutningsgrundlaget var tilstrækkeligt i forhold til en vurdering af kvindens forældreegnethed til et nyt barn og var enig i fertilitetslægens afslag.

Ankestyrelsen var ikke enig i lægens afslag

Eksempel 3: kvinden i parforholdet led af muskelsvind. Lægen havde kun vurderet kvindens evne til at drage omsorg for et barn, men ikke parrets samlede evne. Lægen havde desuden kun vurderet kvindens evne ud fra en generel sygdomsbeskrivelse og ikke ud fra hendes konkrete udvikling og sygdomsbillede.

Ankestyrelsen var ikke enig i afslaget. Sagen blev derfor sendt tilbage til fertilitetslægen, der blev bedt om, at træffe en ny afgørelse. Han skulle vurdere parrets samlede evne til at drage omsorg for et barn. Desuden skulle han vurdere kvindens evne ud fra hendes konkrete og individuelle situation.

Eksempel 4: En kvinde havde tidligere afsonet fængselsdom for narkotikakriminalitet og hæleri. Desuden havde hun tidligere haft et misbrug. Manden afsonede på afgørelses-tidspunktet en længerevarende dom for narkotikakriminalitet og havde tidligere haft et hashforbrug.

Ankestyrelsen var enig i, at parrets forhold gav usikkerhed om de opvækstbetingelser et barn ville blive tilbudt. Men på den anden side mente vi, at der manglede oplysninger om parrets aktuelle forhold til narkotika og evt. aktuelle misbrug. Derfor sendte vi sagen tilbage til fertilitetslægen, som blev bedt om at få oplysninger fra kommunen og parrets praktiserende læge.

Lovgrundlag

§ 6 a i lov om kunstig befrugtning i forbindelse med lægelig behandling, diagnostik og forskning m.v.

§ 6 a. Hvis den læge, der er ansvarlig for behandling med kunstig befrugtning, vurderer, at der er åbenbar tvivl om en enlig kvindes eller et pars evne til at drage fornøden omsorg for et barn efter fødslen, skal lægen afvise behandling med kunstig befrugtning.

Stk. 2. Hvis den læge, der er ansvarlig for behandling med kunstig befrugtning, finder, at der er begrundet tvivl om en enlig kvindes eller et pars evne til at drage omsorg for et barn efter fødslen, skal lægen med den enlige kvindes eller parrets samtykke inddrage anden sagkundskab i vurderingen af forældreegnethed, inden behandling iværksættes. Ved manglende samtykke skal lægen afvise at indlede behandling med kunstig befrugtning.

Stk. 3. Afviser en læge at indlede behandling med kunstig befrugtning på grund af forhold omhandlet i stk. 1 og 2, kan sagen indbringes for Ankestyrelsen senest 4 uger efter lægens afgørelse.

Stk. 4. Indenrigs- og sundhedsministeren kan fastsætte nærmere regler om bestemmelserne i stk. 1-3.

Revalidering – blandt viften af tilbud

Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg har med de seneste Principafgørelser på revalideringsområdet understreget vigtigheden af at bruge hele viften af tilbud for at bringe en person hurtigst muligt tilbage på arbejdsmarkedet. Det har været et krav siden lov om en aktiv beskæftigelsesindsats (beskæftigelsesindsatsloven) trådte i kraft 1. juli 2003.

Af kontorchef Marianne Sinding og fuldmægtig Maria Teresa Raaschou-Jensen, Ankestyrelsen

Den kortest mulige vej tilbage til arbejdsmarkedet

Det vil altid være en konkret vurdering, om revalidering er nødvendig for at bringe en person tilbage til arbejdsmarkedet.

Ved vurderingen skal der lægges vægt på personens ressourcer og kompetencer, herunder uddannelse, erhvervs erfaring og andre kompetencer (fx fra fritiden). Der skal også lægges vægt på den sociale situation. Her indgår personens alder, og om der er tale om en forsørger. Derudover må omfanget af den nedsatte arbejdsevne tages med i betragtning.

Kommunen skal give tilbud om revalidering, når erhvervsrettede aktiviteter efter aktivloven eller anden lovgivning, *herunder lov om en aktiv beskæftigelsesindsats (beskæftigelsesindsatsloven)*, ikke er tilstrækkelig til, at en person kan klare sig selv. Dette fremgår af aktivlovens § 46, stk. 2.

Beskæftigelsesindsatsloven indeholder alle former for tilskudsjob, også revalidering. Lovens formål er, at vejen tilbage til arbejdsmarkedet skal være kortest mulig.

Siden beskæftigelsesindsatsloven trådte i kraft i 2003 har loven dannet rammen om de tilbud, der hurtigst muligt kan bringe en person i beskæftigelse. Det er blandt denne vifte af tilbud, at revalidering skal bruges, hvis de øvrige erhvervsrettede aktiviteter ikke er tilstrækkelige.

For at bringe en person hurtigere og direkte i arbejde skal der tages udgangspunkt i arbejdsmarkedets behov og den enkeltes ønsker og forudsætninger. Det må afgøres ud fra en konkret og individuel vurdering, om der er behov for en kortere eller længerevarende erhvervsrettet aktivitet. Det afhænger af, hvad der kan bringe personen hurtigst muligt ind på arbejdsmarkedet og samtidig fastholde personen i beskæftigelse.

Ikke et kompensationsprincip

Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg har med Principafgørelserne 208-09, 227-09, 15-10 og 38-10 præciseret, at en faglært person ikke har krav på at få en ny uddannelse på revalidering.

Revalidering skal ikke anvendes, hvis en person med sin uddannelses- og erhvervsmæssige erfaring, herunder også erhvervsmæssige erfaring før uddannelsen, har opnået kompetencer og ressourcer, der kan anvendes på arbejdsmarkedet, eventuelt via kort oplæring.

Det er fortsat altid en konkret vurdering, om revalidering er nødvendig for at bringe en faglært person tilbage til arbejdsmarkedet. Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg har ikke med de seneste Principafgørelser 208-09, 227-09, 15-10 og 38-10 ændret på denne retstilstand.

Dog er det vigtigt at holde sig for øje, at andre erhvervsrettede aktiviteter skal bruges, før der gives tilbud om revalidering. Det gælder også de mange tilbudsmuligheder i beskæftigelsesindsatsloven.

De nye Principafgørelser om revalidering understreger vigtigheden af at bruge hele viften af tilbud for at bringe en person hurtigst muligt tilbage på arbejdsmarkedet.

Tilbud om revalidering – aktivloven § 46, stk. 2

Kommunen skal give tilbud om revalidering, når erhvervsrettede aktiviteter efter aktivloven eller anden lovgivning, herunder lov om en aktiv beskæftigelsesindsats (beskæftigelsesindsatsloven), ikke er tilstrækkelige til, at en person kan klare sig selv.

[Se hele aktivloven >>](#)

De nye Principafgørelser - ikke en facitliste

Med de 4 nye Principafgørelser 208-09, 227-09, 15-10 og 38-10 vejleder Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg om den konkrete vurdering, der skal foretages, men afgørelserne må ikke bruges som en facitliste.

Principafgørelse 208-09

Revalidering var ikke nødvendig for, at en ansøger kunne vende tilbage til arbejdsmarkedet. Det forhold, at ansøger havde en uddannelse, som ikke længere kunne bruges, gav ikke i sig selv ret til en ny uddannelse.

Ansøger skulle også søge arbejde, som hun ikke var uddannet til, men som hun ville kunne varetage efter en kort oplæring. Ansøger havde også via sine tidligere arbejdsforhold opnået kompetencer og ressourcer, som hun kunne gøre brug af. Der skulle foretages en bred vurdering af, hvad der kunne anses som et passende arbejde.

[Søg efter 208-09 i principdatabasen >>](#)

Principafgørelse 227-09

En 24-årig frisør med eksem, som havde arbejdet 2 år inden for sit fag, var ikke omfattet af den personkreds, der havde krav på revalidering. Revalidering var ikke nødvendig for, at ansøger kunne vende tilbage til arbejdsmarkedet.

Ansøger havde via sin uddannelse og erhvervsmæssige erfaring opnået kompetencer og ressourcer, der kunne bringe hende tilbage på arbejdsmarkedet uden revalidering.

[Søg efter 227-09 i principdatabasen >>](#)

Principafgørelse 15-10

En bygningsmaler, der ikke længere kunne varetage arbejdet som bygningsmaler på grund af en knæskade, var omfattet af personkredsen med begrænsninger i arbejdsloven, som har ret til revalidering. Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg lagde vægt på, at personen ikke havde andre kompetencer, der umiddelbart medførte, at hun kunne komme til at klare sig selv uden revalidering.

Da personen imidlertid også havde en uddannelse som psykoterapeut, havde hun ikke uden videre ret til HF og derefter en pædagoguddannelse. Hun havde allerede kompetencer, der kunne bygges videre på for at bringe hende hurtigst muligt tilbage til arbejdsmarkedet.

[Søg efter 15-10 i principdatabasen >>](#)

Principafgørelse 38-10

En yngre ansøger med en skulderlidelse havde ikke begrænsninger i arbejdsevnen, der hindrede, at hun kunne vende tilbage til arbejdsmarkedet og blive selvforsørgende uden hjælp efter reglerne om revalidering. Hun havde alene begrænsninger i arbejdsevnen i forhold til skulderbelastende arbejde.

Ansøgeren havde ressourcer i form af teoretisk viden fra sin uddannelse til bioanalytiker. Hun havde også arbejds erfaring, som var relevant på arbejdsmarkedet.

Kommunen havde mulighed for at yde andre former for hjælp efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats med sigte på, at hun kunne komme tilbage til arbejdsmarkedet og forsørge sig selv. Kommunen var forpligtet til at yde den nødvendige hjælp.

Søg efter 38-10 i principdatabasen >>

Tidligere Principafgørelser er kasseret

Principafgørelserne fra år 1999 med nr. O-24-99 og O-8-99 var ikke egnede til at understrege vigtigheden af at bruge hele viften af tilbud for at bringe en person hurtigst muligt tilbage på arbejdsmarkedet. Derfor har Ankestyrelsen ophævet dem.

Søg efter O-24-99 og O-8-99 i principdatabasen under historiske afgørelser >>

Beretninger fra 2009

Ankestyrelsen har nu offentliggjort sin årsberetning for 2009. I årsberetningen gør vi status for det foregående års aktiviteter, initiativer og nøgletal. Derudover præsenteres et udsnit af de mange aktiviteter og sager, som optog dagsordenen i vores da fire afdelinger: Velfærd & Analyse, Arbejdsskade, Arbejdsmiljø og Service & Udvikling.

Af direktionssekretær Marie-Louise Lindeballe Hansen, Ankestyrelsen

Over 25.000 modtagne sager

Ankestyrelsens største opgave er at behandle og træffe afgørelser i enkeltsager.

I 2009 modtog vi over 25.000 sager, hvilket var en markant stigning i forhold til det foregående år, hvor vi samlet modtog omkring 19.700 sager. Ca. 19.000 af sagerne i 2009 var inden for arbejdsskadeområdet.

Oprettede sager	2005	2006	2007	2008	2009
Arbejdsskadesager	12.373	13.325	15.157	14.973	19.190
Principielle sager	3.088	3.035	2.039	2.534	2.882
Øvrige sager	2.800	2.554	1.986	2.278	3.068
Oprettede sager i alt	18.261	18.914	19.182	19.785	25.140

Af de øvrige knap 6.000 sager var ca. 850 sager om anbringelse af børn og unge. Også inden for dette område oplevede vi en stigning i antallet af sager – i særdeleshed underretningssager. En forklaring på stigningen i underretningssagerne kan til dels findes i den underretningskampagne, som styrelsen efter ønske fra Folketinget gennemførte i løbet af 2009 om borgernes pligt til at underrette myndighederne, hvis de møder et barn, som er udsat for omsorgssvigt eller overgreb.

Underretningssager

Når vi modtager en underretning/indberetning fra fagfolk eller private personer om deres bekymring for et udsat barn, betragter vi dette som en underretningssag.

14 procent flere afsluttede sager

Kort sagsbehandlingstid udgør et væsentligt element i at sikre borgernes retssikkerhed. Det stigende sagsantal i 2009 satte imidlertid vores sagsbehandlingstider under pres.

Vi løb derfor stærkt for at sikre, at sagerne blev behandlet hurtigt og med en høj faglig kvalitet. Det lykkedes os at få afsluttet over 22.000 sager, hvilket er en stigning på 14 procent i forhold til 2008, hvor vi afsluttede omkring 19.000 sager.

Afsluttede sager	2005	2006	2007	2008	2009
Arbejdsskadesager	13.283	14.539	13.848	14.560	16.809
Principielle sager	2.858	2.649	1.834	2.300	2.463
Øvrige sager	3.083	2.662	2.269	2.475	2.771
Afsluttede sager i alt	19.224	19.850	17.951	19.335	22.043

Praksiskoordinering

Udover den konkrete sagsbehandling optog vores praksiskoordinering også en væsentlig del af dagsordenen for styrelsens arbejde i 2009.

Vi gennemførte 4 praksisundersøgelser indenfor emner, som spænder bredt over det social- og beskæftigelsesretlige område. Derudover offentliggjorde vi over 250 Principafgørelser i vores principdatabase.

Praksisundersøgelser

Praksisundersøgelser er stikprøveundersøgelser af kommunale afgørelser og konkret sagsbehandling inden for et bestemt emne og lovgrundlag inden for velfærdsområdet.

Principafgørelser

Principafgørelser er offentliggjorte anonymiserede afgørelser fra Ankestyrelsen. En Principafgørelse er en bindende retskilde, som kommunerne, de sociale nævn og beskæftigelsesnævnene i Statsforvaltningerne og andre underinstanser skal anvende i tilsvarende sager.

Dialog med omverdenen

Som led i at fastholde omverdenens tillid til Ankestyrelsen havde vi i 2009 et særligt fokus på at være i åben dialog med vores omverden om vores arbejde og udvikling. Det udmøntede sig bl.a. i et kontaktforum for de omkring 90 beskikkede medlemmer i Ankestyrelsen, en møderække med fagforeninger og forsikringselskaber samt en forstærket vejlednings- og undervisningsbistand til kommunerne.

Offentliggørelsen af vores årsberetning er i sig selv et udtryk for vores vision om at skabe tillid til Ankestyrelsens arbejde ved at være en åben myndighed i dialog.

Med årsberetningen sættes et foreløbigt punktum for styrelsens alsidige aktiviteter i 2009 – aktiviteterne og udfordringerne vil videreføres i de kommende år, hvor vi vil fortsætte vores bestræbelser på at være en moderne og transparent organisation i dialog med omverdenen.

Læs hele årsberetningen på www.ast.dk >>

Få tilsendt årsberetningen >>

Kort nyt fra ankestyrelsen

Organisationstilpasning og kontornavneskift

Den 1. juni 2010 skiftede 10 kontorer navn i Ankestyrelsen. Baggrunden for skiftene var en tilpasning af organisationen.

Ankestyrelsen har tidligere opereret med numeriske betegnelser, når det gælder de mange forskellige kontorer. Med 'navnereformen' er dette nu afskaffet.

De nye navne er mere sigende for, hvilke arbejdsområder de enkelte kontorer beskæftiger sig med.

Det fremgår nu, at kontorerne i afdelingen Velfærd og Analyse beskæftiger sig med bl.a. beskæftigelsesområdet, serviceloven og børnesager. Kontorerne i afdelingen hedder nu:

- Beskæftigelse - før 1. kontor
- Servicelov - før 2. kontor
- Børn - før 3. kontor
- Analyse - før Analysekontoret

Afdelingen Arbejdsskade behandler arbejdsskadesager, men omfatter samtidig sager om arbejdsmiljø. De 6 kontorer i afdelingen hedder nu:

- Arbejdsskade 1 - før 4. og 7. kontor
- Arbejdsskade 2 - før 5. kontor
- Arbejdsskade 3 - før 6. kontor
- Arbejdsskade 4 - før 8. kontor
- Arbejdsskade 5 - før 9. kontor
- Arbejdsskade 6 og Arbejdsmiljø - før Arbejdsmiljøkontor

Desuden er HR og Økonomi slået sammen til HR og Økonomi under HR-chefen. De nye kontor indgår fortsat i afdelingen Service og Udvikling.

[Se mere på Ankestyrelsens organisationsdiagram >>](#)

Nye Principafgørelser

Ankestyrelsen har i juni 2010 udsendt Principafgørelser, som blandt andet handler om:

- Anerkendelse af psykisk skade som arbejdsskade
- Efterløn og skattefri præmie
- Barsel når nyfødt barn er indlagt
- Tidsubegrænset tolkning til hørehæmmede

Se alle de nyeste Principafgørelser på www.ast.dk >>

Få nye Principafgørelser hver måned på www.ast.dk >>